

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4190/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Буха, адвокат из ..., ради чинидбе и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2780/19 од 02.07.2019. године, у седници одржаној дана 04.06.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2780/19 од 02.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2780/19 од 02.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2591/17 од 19.02.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му накнади штету за повађене: виноград у износу од 500.000,00 динара, по двадесет стабала крушке и јабуке у износима од по 100.000,00 динара, два стабла трешње у износу од 10.000,00 динара, по три стабла кајсије и вишње у износима од по 15.000,00 динара и пет стабала ораха у износу од 100.000,00 динара; за измаклу корист у периоду од 10.04.2014. године до 10.04.2017. године и то у износу од 150.000,00 динара од рода винограда, 300.000 динара од рода крушака, 300.000,00 динара од рода јабука, 30.000,00 динара од рода трешања, 45.000,00 динара од рода кајсије, 45.000,00 од рода вишања, 150.000,00 динара од рода ораха и 1.000.000,00 динара од приноса меда и 43 кошнице, као и да се обавезе да му накнади штету због коришћења половине парцеле број .. КО ... у периоду од 10.04.2014. године до 10.04.2017. године у износу од 90.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 11.04.2017. године до исплате; да се обавезе тужени да тужиоцу преда 43 кошнице са пчелама, као и да му накнади трошкове поступка. У другом ставу изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 248.525,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2780/19 од 02.07.2019. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. У

другом ставу изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете и чинидбе поднета је 10.04.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 2.950.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић